

о. Віталій ЛЕСНЯК

Вступаючи у подружній стан, кожний з наречених мріє про щасливу сім'ю. Бажання бути щасливим є вродженим бажанням кожної людини. З плином часу особа наближається до зрілості фізичної, психологічної і духовної. Осягнувши зрілість, молоді люди, чоловіки та жінки, відкривають у собі поклик до утворення спільноти життя, яку називаємо подружжям.

Богом створена природа людини притягає чоловіка і жінку один до одного, які згодом планують поєднати своє життя. Молоді хлопець і дівчина, зачаровані одне одним, починають зустрічатися, спільно проводять час. Ці стосунки поступово набирають зрілості, що згодом виявляється у пропозиції одруження. Усвідомлення відповідальності, яке вимагає спільне життя, виливається у висловлення згоди для утворення подружжя. Урочистий момент вінчання нареченого і нареченої в храмі є початком утворення нової сім'ї, подружжя. Від цього починається спільна життєва дорога, яка триватиме аж до завершення життя тут, на землі. Як бути щасливим у подружжі? Чи це є можливе? Щастя молодого подружжя завжди присутнє на початку спільного життя і триває у кожного по-різному. Однак іноді буває, що вже від самого початку щось є не так. Починаються докори, непорозуміння, суперечки, що можуть перерости у розчарування, розгубленість від неочікуваної ситуації. Що робити в таких випадках? Надважливим у щасливому житті подружжя є етап підготовки. Цей період повинен виявити зрілість особи і зрілість почуттів перед тим, як прийняти рішення одружитися. Закоханість, яка притаманна ще у юнацькому, підлітковому віці між хлопцем і дівчиною, дуже часто плутається з почуттям любові. Хоча і школярі розуміють, що закоханість явище тимчасове, однак часто-густо дозволяють собі те, що веде не до зрілості почуттів, а радше до егоїзму і себелюбства. Не раз можна почути такі вияви шкільної або студентської любові як «мені добре з тобою» «я щасливий, коли ти поруч». Такі слова самі «зраджують» як налаштована особа по відношенню до подруга чи подруги. Тут не йдеться про добро і щастя свого нареченого чи нареченої, а про власне добро, яке отримує особа поруч любої молоді людини. Наступний важливий крок до щасливого подружжя – це стриманість щодо проявів почуттів. Початок зустрічей з хлопцем або дівчиною серед підлітків вже вважається правом мати «свого хлопця або дівчину». Таке розуміння стосунків автоматично

«дозволяє» вияв своїх почуттів. Молоді люди не обмежують себе тільки поцілунками, адже «це моя дівчина чи це мій хлопець». І від цього моменту стають заручниками своєї емоційної нестриманості. Вміння керувати своїми почуттями, емоціями виховує в людині відповідальність за себе і ту особу, з якою згодом, можливо, і створить спільне подружнє життя.

Основним «рецептом» на період підготовки до подружжя є дозволити Богові керувати своїм життям, своєю молодістю і почуттями, запросити Бога в своє життя. Молодим людям дуже корисним буде знаходити час для Бога через молитву, недільну Божественну Літургію. Завжди варто поближче познайомитися із молодіжними християнськими спільнотами, а значить, – корисно і пізнавально проводити час. Важлива і відверта розмова обох про почуття і добровільну стриманість. В цьому може допомогти взаємна обіцянка одне одному зберегти чистоту дівицтва до одруження. Доброю практикою перед одруженням є обряд заручин в парафіяльному храмі. Від цього моменту хлопець і дівчина вважаються нареченими. Заручини є останнім періодом випробування перед укладенням подружжя, який може тривати від трьох місяців до півроку, а іноді й більше. Заручини є першим кроком до одруження молодят, однак якщо виявиться, що особи не знаходять спільної мови, то можуть вільно розійтися, щоб не зробити більшої помилки, одружившись поспіхом.

Відповідальне ставлення до себе і до майбутнього супутника життя виховує в особі і відповідальне ставлення в подружжі. Якщо особа не вміє панувати над собою, не здатна володіти своїми емоціями до одруження, то годі цього сподіватися і після.

Відповідальність і стриманість до одруження є виявом справжньої жертвовної любові подругів одне до одного. Тому подружнє щастя закладається ще задовго до укладення подружжя. Святе життя до одруження буде святим життям і в подружжі.

Основою подружнього і сімейного життя є духовність. Основою духовності є молитва. Спільна молитва подружжя завжди буде запорукою злагоди, порозуміння, примирення, взаємоповаги. Відсутність молитви «висушує» відносини і виснажує взаємне будівництво спільноти. Молоде подружжя повинно запросити Бога не тільки на вінчання до храму, але і в щоденне, побутове життя. Через молитву Бог має шанс позитивно «впливати» на чоловіка і жінку. Спільна молитва батьків є найкращим способом виховання дітей.

Святість подружжя – це, в першу чергу, неустанна праця над собою, боротьба з особистими вадами. Дуже часто саме в подружжі можна побачити власні хиби, недосконалості, вади виховання. Свідомість своїх негативних сторін дозволяє їх виправляти за допомогою взаємного спілкування, спільної молитви, участі у Тайні Сповіді і Євхаристії. Також у подружжі можна виявити свої приховані таланти, здібності, які потрібно розвивати і одаровувати ними подруга, дітей, ближніх.

Подружжя для чоловіка і жінки відкриває чимало можливостей зробити щасливим один одного. Поруч із дружиною чоловік стає справжнім чоловіком, а дружина – жінкою. Лише подружжя є запорукою стабільності і гармонії між чоловіком і жінкою, тоді перед обома відкриваються невичерпні можливості до їх самореалізації.

Великою радістю подружжя є плідна любов. Це таємниця появи на світ нової людини. Саме Бог доручив чоловікові і дружині бути співучасниками Божої «творчості» через зачаття і народження нового життя, життя нової людини. Подружня любов є творчою, плідною, жертвовною. Дитина, яка народжується у сім'ї, потребує розпочати його саме в подружжі. Дитина має право бути плодом батьківської любові, а не наслідком спонтанної, безвідповідальної пристрасті. Народжена дитина вимагає від батьків любові,

догляду, опіки і турботи, без якої її життя є неповноцінним. Через народження і виховання дітей подружня любов набуває нової, глибшої зрілості і відповідальності, стає міцнішою. Дар батьківства є стежиною до святості у подружжі. Немає подружжя без любові, немає любові без жертвності, немає жертвності без стриманості, а в сумі це дає святість. Лише у співпраці з Богом можна збудувати щасливе святе подружжя!

о. Віталій ЛЕСНЯК. Шлях до святості у подружжі//СЛОВО № 3 (63) 2015